

Innst. O. nr. 116

(2002-2003)

Innstilling til Odelstinget fra energi- og miljøkomiteen

Ot.prp. nr. 46 (2002-2003)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet

Til Odelstinget

SAMMENDRAG

Olje- og energidepartementet foreslår i proposisjonen endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (petroleumsloven).

Departementet viser til at petroleumsloven bør tilpasses situasjonen på norsk kontinentalsokkel og de utfordringer man står overfor i petroleumsvirksomheten.

Petroleumsloven skal legge til rette for at målsettingen om høyest mulig verdiskaping fra petroleumsvirksomheten kan oppnås. For å oppnå dette bør petroleumsloven være det sentrale lovverket for all petroleumsvirksomhet knyttet til undersjøiske petroleumsforkomster. Departementet mener dette vil være viktig for å realisere fremtidige feltutbygginger på norsk kontinentalsokkel og drift av felt i haleproduksjonsfasen. På dette grunnlag foreslår departementet å endre petroleumslovens virkeområde, jf. § 1-4. Dette innebærer ingen tilsidesettelse av annen lovgivning som gjelder planlegging og etablering av virksomhet på land.

Petroleumsloven må legge til rette for en helhetlig myndighetsregulering og et styringssystem som gjelder uavhengig av hvor petroleumsvirksomheten faktisk foregår og hvor de tilknyttede innretningene er plassert.

Departementet foreslår på denne bakgrunn at virkeområdet for petroleumsloven endres til også å omfatte utnyttelse av petroleum som foregår på land,

dersom utnyttelsen er nødvendig for eller inngår som en integrert del av utvinning eller transport av petroleum. Dette foreslås gjort ved å gjøre en tilføyelse i loven § 1-4 annet ledd. Ved dette fjernes begrepet utnyttelse som endelig avgrensningskriterium for lovens virkeområde på land. Lovens virkeområde angis da av begrepene utvinning, transport og utnyttelse, men likevel ikke slik at all utnyttelse på land omfattes av loven. Den foreslåtte avgrensning av lovens virkeområde vil bidra til å sikre at lovens overordnede bestemmelser om ressursforvaltning i §§ 1-2 og 4-1 oppfylles.

Departementet viser til St.meld. nr. 38 (2001-2002), hvor to mulige utviklingsbaner for norsk petroleumproduksjon sammenliknes. En realisering av den langsiktige utviklingsbanen vil være i tråd med den sentrale målsettingen for petroleumsvirksomheten slik den er nedfelt i petroleumsloven § 1-2 annet ledd:

"Petroleumsressursene skal forvaltes i et langsiktig perspektiv slik at de kommer hele det norske samfunn til gode. Herunder skal ressursforvaltningen gi landet inntekter og bidra til å sikre velferd, sysselsetting og et bedre miljø og å styrke norsk næringsliv og industriell utvikling samtidig som det tas nødvendige hensyn til distriktpolitiske interesser og annen virksomhet."

Departementet mener forslagene til endringer i petroleumsloven som fremmes, vil bidra til realisering av den langsiktige utviklingsbanen og sikre god ressursforvaltning i tråd med petroleumslovens målsetting. Dette gjelder særlig forslaget om å endre lovens virkeområde og forslaget om å nedfelle i loven at departementet kan endre allerede godkjente eller fastsatte tariffier og andre vilkår.

Endringsforslagene

De enkelte forslagene i proposisjonen gjelder:

- Endring av loven § 1-4 om dens virkeområde, slik at også utnyttelse av utvunnet petroleum som foregår på norsk landterritorium eller sjøgrunn undergitt privat eiendomsrett, omfattes av loven når slik utnyttelse er nødvendig for eller utgjør en integrert del av utvinning eller transport av petroleum.
- Endring av § 3-7 om operatør, slik at det presiseres at bestemmelsen også gjelder tilsvarende i forhold til særskilt tillatelse til anlegg og drift av innretninger etter § 4-3.
- Endring av loven § 4-2 om plan for utbygging og drift av petroleumforekomster, idet planen ikke begrenses til virksomhet knyttet til utvinning av petroleum etter første ledd, og slik at bestemmelsen tilpasses forslaget til endring i lovens virkeområde i forhold til etablerte anlegg som ikke tidligere var omfattet av loven.
- Endring av loven § 4-3 om særskilt tillatelse til anlegg og drift, slik at innretninger som skal eies av andre enn rettighetshaver til den utvinningstillatelse som innretningene skal betjene, samt anlegg på land og driften av disse, kan gjøres til gjenstand for slik særskilt tillatelse uten hensyn til om de er knyttet til *utvinning* eller *utnyttelse*.
- Endring av loven § 4-8 om fastsettelse av tariffen og andre vilkår og endring av disse.
- Ny § 4-9, for å synliggjøre det særlige ansvar og den særlige myndighet som departementet kan tillegge operatøren for oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede anlegg.
- Ny § 9-3, som gir rettighetshaver plikt til å opprettholde effektiv beredskap med sikte på å forebygge drifts- og leveranseavbrudd som følge av bevisste anslag mot innretninger.
- Endringer i bestemmelsen om sikkerhetssoner m.v. i loven § 9-3 (som blir ny § 9-4) for å oppnå en bedre tilpassning til havrettskonvensjonen av 10. desember 1982.
- Presisering av kriteriene for forsvarlig petroleumsvirksomhet i loven § 10-1 for å harmonisere bestemmelsen med helse-, miljø- og sikkerhetsregelverket i petroleumsvirksomheten.
- Fullmakt for Kongen til å fravike kravet i loven § 10-2 første ledd om egen organisasjon i Norge.

Det er i proposisjonen gjort rede for de foreslåtte endringene innenfor de berørte paragrafene i petroleumsløven, og det er tatt med merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sylvia Brustad, Rolf Terje Klungland og Synnøve Konglevoll, fra Høyre, Øyvind Halleraker, Siri A. Meling og Leif Frode Onarheim, fra Fremskrittspartiet, Øyvind Korsberg og Øyvind Vaksdal, fra Sosialistisk Venstreparti, Hallgeir H. Langeland og Ingvild Vaggen Malvik, fra Kristelig Folkeparti, Ingmar Ljones og lederen Bror Yngve Rahm, og fra Senterpartiet, Hans Seierstad, viser til at proposisjonen er en (naturlig) oppfølging av St.meld. nr. 38 (2002-2003) "Om olje og gassvirksomheten". I denne meldingen skisseres to utviklingsbaner med olje- og gassproduksjon fra norsk kontinentalsokkel frem mot og lenger enn 2050 (utviklingsbanen og forvitningsbanen).

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, viser til at en forutsetning for dette tidsperspektivet i den langsiktige utviklingsbanen med betydelig olje- og gassproduksjon som skisseres, er oljepriser på et rimelig nivå, og at olje- og gassnæringen og myndighetene satser på å utvikle petroleumressursene på en kostnadseffektiv måte. Flertallet slutter seg til en olje- og gasspolitikk som tar sikte på å realisere denne utviklingsbanen, og har merket seg at Olje- og energidepartementet foreslår de fremlagte lovendringene for å bidra til realisering av den langsiktige utviklingsbanen for petroleumsvirksomheten og en best mulig ressursforvaltning.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, viser til at utviklingen tyder på at en del av petroleumsvirksomheten og en del av anleggene i forbindelse med utvinning av olje og gass i dag legges til anlegg på land. Dette kan gjøre utbygging og drift enklere.

Komiteen viser til at forslagene til endringer i petroleumsløven av 29. november 1996 nr. 72 tar sikte på at virkeområdet for loven utvides til også å omfatte utnyttelse av petroleum som foregår på land, dersom dette er nødvendig for eller er en integrert del av utvinning eller transport av petroleum.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, viser til at det er viktig å sikre en effektiv utnyttelse i alle deler av produksjonskjeden, fra den produserte petroleum tas ut av feltet til den er lastet på skip eller ført i rørledning til kjøper. For at oljeselskapene skal ha de rette incentiver i lete-, utbyggings-, og driftsfasen, er det således

viktig å sikre transport- og behandlingsløsninger for olje og gass på vilkår som ikke stenger for at samfunnsøkonomisk lønnsomme prosjekter realiseres.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, slutter seg til en politikk hvor selskapenes fortjeneste fra petroleumsvirksomheten bør tas ut på feltet og ikke i infrastrukturen. Det er viktig å legge til rette for verdiskaping, blant annet ved å hindre monopolistisk adferd i rørledninger og andre anlegg som er nødvendige for at utvinningen skal foregå på en rasjonell og fornuftig måte. Samtidig er det etter dette flertallets mening også viktig at eierne av slike rørledninger og anlegg oppnår en rimelig avkastning på investert kapital. En regulert avkastning vil gi det nødvendige incentiv til investeringer i slike anlegg, samtidig som incentivene til leting og økt utvinning fra de produserende feltene styrkes og den totale verdiskaping økes.

Komiteen slutter seg til at petroleumsloven må legge til rette for en helhetlig myndighetsregulering og et styringssystem for å sikre mest mulig effektiv og samfunnsøkonomisk lønnsom ressursutnyttelse, som gjelder uavhengig av hvor petroleumsvirksomheten faktisk foregår og hvor de tilknyttede innretningene er plassert. Komiteen slutter seg derfor til at virkeområdet for petroleumsloven endres til også å omfatte utnyttelse av petroleum som foregår på land, dersom utnyttelsen av denne er nødvendig for eller inngår som en integrert del av utvinning eller transport av petroleum.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, merker seg også at lovendringene vil klargjøre at endringer i tidligere godkjente tariffier og andre vilkår skal kunne fastsettes av departementet i visse tilfeller. Flertallet går imidlertid ut fra at dette ikke skal komme i konflikt med den nødvendige langsiktighet i rammebetingelsene for oljevirksomheten, som utbyggere og rettighetshavere er avhengige av for sin langsiktige planlegging. Det er en forutsetning at virksomhet på land som opererer i markedet nedstrøms, som for eksempel metanolanlegget på Tjeldbergodden, ikke påvirkes negativt konkurransemessig overfor utlandet.

Komiteen har videre merket seg det særlige ansvar og myndighet som kan tillegges operatøren for oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede anlegg. Komiteen er videre tilfreds med påpeking av det ansvar rettighetshaverne har for å forebygge drift- og leveranseavbrudd som følge av bevisste anslag mot innretninger i virksomheten, og presiseringen av helse-, miljø- og sikkerhetsregelverket i petroleums-

virksomheten. Som en betydelig aktør i det internasjonale olje- og gassmarkedet har Norge et medansvar for forsyningssikkerheten. I dag er den mest relevante trusselen mot forsyningssikkerheten endret fra fare for krig til fare for bevisste skadehandlinger som terroraksjoner, spionasje, sabotasje og ulike former for krigslignende handlinger. Komiteen slutter seg til at det tas inn en ny bestemmelse i petroleumsloven for å styrke beredskapen i forhold til slike handlinger.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Sosialistisk Venstreparti, viser til at landanlegg som i utgangspunktet blir omfattet av lovendringen, men som ikke lenger er nødvendig for eller inngår som en integrert del av utvinning eller transport av petroleum, skal falle ut av lovens virkeområde. Flertallet har merket seg at det i § 1-4 er åpnet for å ta slike spørsmål opp med departementet.

Flertallet har videre merket seg at samtykke til anlegg og innretninger på land etter § 4-3 i hovedsak bør gis uten tidsbegrensning.

Komiteen vil understreke at ny § 4-9 ikke må oppfattes slik at den gir departementet anledning til å overprøve Stortingets intensjoner i Innst. S. nr. 198 (2000-2001) om eierskap i Statoil og fremtidig forvaltning av SDØE, der flertallet skriver:

"Flertallet mener det er viktig å sikre klare ansvarsforhold i spørsmål som knytter seg til helse, miljø og sikkerhet. Det tilsier et enhetlig ansvar for drift av rørledninger og transportrelaterte anlegg.

Flertallet mener at transportselskapet for å kunne fylle den rollen det er tiltenkt, bl.a. å sikre en best mulig ressursforvaltning, har styring og kontroll med anlegg som er av avgjørende betydning for transport av gass. Selskapets oppgaver må omfatte systemdrift, lisensadministrasjon og overordnet tilsyn med den samlede norske transportinfrastrukturen.

Flertallet mener det er ønskelig at endringene i transportorganiseringen ikke har unødige skadevirkninger for Statoil. Derfor legges det opp til at alle tekniske driftsoppgaver fortsatt kan utføres av de organisasjonene som utfører dette i dag, slik proposisjonen legger opp til.

Flertallet viser dessuten til St.prp. nr. 36 (2000-2001) der det fremgår at det nyopprettede transportselskapet på Bygnes fortsatt skal styre gasstrømmene gjennom rørledningsnettet, og således ha hånd om transporten av 90 % av den norske gassen til kontinentet. Dette innebærer således at arbeidsplassene i tilknytning til dagens driftsorganisasjon på Bygnes og Kårstø bevares."

Komiteen mener at kravet om at operatørene på norsk sokkel skal ha kontor i Norge, har bidratt til å utvikle et sterkt petroleumsmiljø i Norge som har høy kompetanse og fremtidsrettet teknologi. Dersom dette kravet fravikes, kan det norske petroleumsmiljøet bli svekket.

jøet etter hvert svekkes, noe som etter komiteens syn vil være svært uheldig.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Kristelig Folkeparti, mener videre at det må være tungtveiende grunner som må ligge til grunn dersom kravet i § 10-2 skal fravikes. Hensynet til helse, miljø og sikkerhet må være spesielt tungtveiende, samt at vilkårene for aktører på norsk sokkel må være likeverdige.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet kan ikke støtte forslaget om å gi fullmakt til kongen om å fravike kravet i lovens § 10-2 første ledd om egen organisasjon i Norge. Dette ikke minst med bakgrunn i at det kan føre til en svekkelse av tilstedeværelsen, samt en utflytting fra Norge. Det vil ikke være i samsvar med den tradisjon Norge har på dette området, og vil kunne svekke Norges styring med selskaper som med denne lovjusteringen ikke lenger har organisasjon i landet.

Komiteens medlemmer fra Sosialistisk Venstreparti viser til sine merknader i behandlingen av St.meld. nr. 38 (2001-2002) Olje- og gassvirksomheten i Innst. S. nr. 87 (2002-2003), hvor de påpekte at petroleumsvirksomheten må ta utgangspunkt i at olje og gass er ikke-fornybare ressurser som må forvaltes i et langsiktig perspektiv. Investerings- og utvinningsnivået må ta hensyn til miljøet og ansvaret for kommende generasjoner. Videre belyste disse medlemmer den åpenbare målkonflikten mellom Norges Kyoto-forpliktelser og Regjeringens beskrivelse av og ambisjoner for petroleumsvirksomheten på norsk sokkel. Disse medlemmer mener dette er den største utfordringen man står overfor i petroleumsvirksomheten, og petroleumsloven bør tilpasses denne erkjennelsen.

Disse medlemmer viser til at det er juridisk uklart hva som rettmessig kan gjøres av rettighetshaveren til en utvinningstillatelse. Disse gis og konsekvensutredes for leteaktivitet, men det er uklart knyttet til blant annet det offentliges erstatningsansvar hvis rettighetshaveren beslutter å bygge ut petroleumsforekomsten og ikke får tillatelse til å bygge ut og drifte feltet. Det er dermed en fare for at Stortinget settes i en tvangssituasjon og ikke har full handlefrihet ved det tidspunkt som skal gi den reelle beslutning om olje- og gassutvinning. Disse medlemmer mener dette usikkerhetspunktet burde utredes og de nødvendige endringer i petroleumsloven gjennomføres. Det er ikke klart definert i petroleumsloven hva en utvinningstillatelse er. I § 3-3 Utvinningsstillatelse heter det:

"En utvinningstillatelse gir enerett til undersøkelse, leteboring og utvinning av petroleumsforekomster på områder som omfattes av tillatelsen. Rettighetshaver blir eier av den petroleum som produseres."

Dette står etter disse medlemmers mening i konflikt med følgende bestemmelser i § 4:

§ 4-4. Fastsettelse av produksjonsforløp m.v.

Departementet skal før eller samtidig med at godkjenning gis i medhold av § 4-2 eller tillatelse gis i henhold til § 4-3, godkjenne produksjonsforløpet. Det kan fastsettes et annet produksjonsforløp enn det som følger av § 4-1 hvis hensynet til ressursforvaltning eller andre vesentlige samfunnshensyn tilsier det.

§ 4-5. Utsettelse av leteboring og utbygging

Departementet kan bestemme at leteboring eller utbygging av en forekomst skal utsettes. Bestemmelsene om forlengelse av tillatelsen, forlengelse av fristen for gjennomføring av arbeidsforpliktelsen og betaling av arealavgift i utsettelsesperioden i § 3-13 tredje, fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 4-2. Plan for utbygging og drift av petroleumsforekomster

Beslutter rettighetshaver å bygge ut en petroleumsforekomst, skal rettighetshaver forelegge for departementet til godkjenning en plan for utbygging og drift av petroleumsforekomsten for utvinning av petroleum. (...)

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

"§ 3-3 skal lyde:

En utvinningstillatelse gir enerett til undersøkelse og leteboring av petroleumsforekomster på områder som omfattes av tillatelsen. Rettighetshaver blir eier av den petroleum som produseres, dersom Stortinget vedtar plan for utbygging og drift av petroleumsforekomstene."

Disse medlemmer merker seg at "departementet legger til grunn at forslaget til endring av § 4-3 ikke innebærer noe inngrep i de rettigheter som følger av en utvinningstillatelse." Ut ifra problemstillingen ovenfor er det bra, men disse medlemmer er bekymret over at det kan innebære en miljømessig svekkelse av lovverket. Regjeringen legger opp til at man skal bruke § 4-3 (Særskilt tillatelse til anlegg og drift) og ikke § 4-2 (Plan for utbygging og drift av petroleumsforekomster) når man behandler landanlegg. § 4-3 er betydelig svakere enn § 4-2, og muligheten for en helhetlig behandling av utbyggingsprosjektet svekkes. Disse medlemmer påpeker at man ved denne endringen i behandlingen av landanlegg mister muligheten hjemlet i § 4-2 til å få en plan som inne-

holder "en beskrivelse av økonomiske, ressursmessige, tekniske, sikkerhetsmessige, nærings- og miljømessige forhold samt opplysninger om hvordan en innretning vil kunne disponeres ved avslutning av petroleumsvirksomheten. (...)"

Videre mister departementet muligheten til å "kreve at rettighetshaver foretar en nærmere redegjørelse for de miljømessige virkninger, mulig fare for forurensninger samt virkninger for andre berørte virksomheter for et større samlet område."

I proposisjonen skriver Regjeringen "det er derfor hensiktsmessig at en § 4-3 tillatelse kan gis for anlegg og drift av innretninger uten hensyn til om de inngår i *utvinning* eller *utnyttelse*". Disse medlemmer påpeker at dette åpner for at tillatelse kan gis for landanlegg uten tilknytning til en spesifikk petroleumsforekomst. Operatøren vil med dette lettere kunne presse gjennom utbygginger som skal forsyne landanlegget når anlegget står ferdig, uten å måtte søke etter, og dermed følge, normal saksgang.

På denne bakgrunn går disse medlemmer imot de foreslåtte endringene i § 4-2 og § 4-3.

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet skal § 3-3 lyde:

En utvinningstillatelse gir enerett til undersøkelse og leteboring av petroleumsforekomster på områder som omfattes av tillatelsen. Rettighetshaver blir eier av den petroleum som produseres, dersom Stortinget vedtar plan for utbygging og drift av petroleumsforekomstene.

KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i lov 29. november 1996 nr. 72
om petroleumsvirksomhet

I

I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 1-4 annet ledd skal lyde:

Loven *gjelder utnyttelse* av utvunnet petroleum som foregår på norsk landterritorium eller sjøgrunn underlagt privat eiendomsrett, *kun når slik utnyttelse er nødvendig for eller utgjør en integrert del av utvinning eller transport av petroleum.*

§ 1-4 sjette ledd skal lyde:

Kongen kan *ved forskrift* gi nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i denne paragraf, *herunder om hvilken utnyttelse som anses nødvendig for eller utgjør en integrert del av utvinning eller transport av petroleum som nevnt i annet ledd. Kongen kan i tvilstilfelle bestemme om en innretning eller virksomhet omfattes av loven eller ikke.*

§ 3-7 nytt fjerde ledd skal lyde:

Denne bestemmelse får tilsvarende anvendelse i forhold til særskilt tillatelse til anlegg og drift av innretninger etter § 4-3.

§ 4-2 første ledd skal lyde:

Beslutter rettighetshaver å bygge ut en petroleumsforekomst, skal rettighetshaver forelegge for departementet til godkjenning en plan for utbygging og drift av *petroleumsforekomsten*.

§ 4-2 syvende ledd skal lyde:

Departementet skal underrettes om og godkjenne vesentlig avvik eller endring av forutsetningene for fremlagt eller godkjent plan *og vesentlige endringer av innretninger*. Departementet kan kreve fremlagt ny eller endret plan for godkjenning.

§ 4-3 skal lyde:

§ 4-3 Særskilt tillatelse til anlegg og drift av *innretninger*

Departementet kan på nærmere bestemte vilkår gi særskilt tillatelse til anlegg og drift av innretning *når retten til anlegg og drift ikke følger av en godkjent plan for utbygging og drift i medhold av § 4-2.*

Det skal fremlegges en søknad med plan for bygging, plassering, drift og bruk av innretninger *som nevnt i første ledd*, herunder avskippingsanlegg, rørledninger, nedkjølingsanlegg, anlegg for produksjon og overføring av elektrisk *energi* og andre innretninger for transport eller utnyttelse av petroleum.

Tillatelse *kan* gis for en bestemt periode, og kan etter søknad fra rettighetshaver forlenges av departementet.

Bestemmelsene i § 4-2, unntatt første og femte ledd, gjelder *tilsvarende med mindre* departementet bestemmer *noe annet*.

§ 4-8 annet ledd skal lyde:

Avtale om bruk av innretninger som omfattes av § 4-2 og § 4-3, skal forelegges departementet til godkjenning *med mindre departementet bestemmer noe annet*. Departementet kan ved godkjenning av avtale etter første punktum eller hvis det ikke oppnås enighet om slik avtale innen rimelig tid, samt ved pålegg

etter første ledd, fastsette tariffier og andre vilkår eller senere endre de vilkårene som er blitt godkjent eller fastsatt, for å sikre at prosjekter blir gjennomført ut fra hensynet til ressursforvaltning og at eieren av innretningen gis en rimelig fortjeneste blant annet ut fra investering og risiko.

§ 4-9 skal lyde:

§ 4-9 *Særlig operatøransvar for den helhetlige driften av oppstrøms gassrørledningsnett m.v.*

Departementet kan utpeke den som skal ha et særlig operatøransvar for den helhetlige driften av oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede anlegg, herunder foreta skifte av operatør når særlige grunner tilsier det.

Den helhetlige driften av oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede anlegg skal skje i samsvar med forsvarlige tekniske og sunne økonomiske prinsipper. Den som har det særlige operatøransvar som nevnt i første ledd, skal opptre nøytralt og ikke-diskriminerende.

Kongen kan gi nærmere regler om ansvar som nevnt i første og annet ledd, herunder bestemme at den som skal ha dette ansvaret, også skal treffe avgjørelser vedrørende adgang til oppstrøms gassrørledningsnett, og at denne kan gi pålegg til eiere og brukere av oppstrøms gassrørledningsnett og tilknyttede anlegg og til rettighetshavere til utvinningstillatelser hvor det utvinnes petroleum, om å tilpasse sin virksomhet. Slikt pålegg skal kunne gis for å sikre en forsvarlig ressursforvaltning og effektiv drift av det aktuelle oppstrøms gassrørledningsnett.

Kongen kan bestemme at lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker og lov 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen ikke skal gjelde for den som har et særlig operativansvar etter første ledd.

Nåværende §§ 4-9, 4-10, 4-11 og 4-12 blir henholdsvis §§ 4-10, 4-11, 4-12 og ny 4-13.

§ 9-3 skal lyde:

§ 9-3 *Beredskap mot bevisste anslag*

Rettighetshaver skal iverksette og opprettholde sikringstiltak for å bidra til å hindre bevisste anslag mot innretninger samt til enhver tid ha beredskapsplaner for slike anslag.

Rettighetshaver skal stille innretninger til disposisjon for offentlige myndigheter til øvelser og i nødvendig grad delta i slike øvelser.

Departementet kan gi pålegg om gjennomføring av tiltak som nevnt i første og annet ledd.

Nåværende §§ 9-3, 9-4, 9-5 og 9-6 blir henholdsvis §§ 9-4, 9-5, 9-6 og ny 9-7

§ 9-4 første ledd skal lyde:

Rundt og over innretninger skal det være en sikkerhetssone med mindre departementet bestemmer noe annet. I fare- og ulykkessituasjoner kan departementet opprette eller utvide sikkerhetssoner. Utstrekning av soner som nevnt i første og annet punktum bestemmes av Kongen. Denne bestemmelse får ikke anvendelse for rørledninger og kabler.

§ 9-4 fjerde ledd skal lyde:

Departementet kan bestemme at det skal være sikkerhetssone rundt og over etterlatte eller dumpede innretninger, eller deler av slike innretninger.

Nåværende § 9-3 syvende ledd oppheves, og nåværende åttende ledd blir § 9-4 syvende ledd.

§ 10-1 første ledd første punktum skal lyde:

Petroleumsvirksomhet etter denne lov skal foregå på en forsvarlig måte og i samsvar med gjeldende regelverk for slik petroleumsvirksomhet.

§ 10-2 første ledd første punktum skal lyde:

Rettighetshaver skal, med mindre departementet bestemmer noe annet, ha en organisasjon som er i stand til selvstendig å lede petroleumsvirksomheten fra Norge.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan fastsette overgangsbestemmelser.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 5. juni 2003

Bror Yngve Rahm
leder

Leif Frode Onarheim
ordfører